

РЕШЕНИЕ

№ 10280

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10253** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на директора на ТД Митница С. срещу Решение № ПИ-310/03.10.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0296603/12.09.2023 г., издадено от П. С., гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С., относно публично вземане срещу „НАВАРО-Х“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно – постановено в противоречие с материалния закон и при неизяснена фактическа обстановка, в противоречие с целта на закона. Твърди се, че публичният изпълнител не е изчерпал способите за принудително изпълнение по смисъла на чл. 225 от ДОПК и неправилно е приел задълженията на длъжника „НАВАРО-Х“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] по образуваното изпълнително дело за несъбираеми. В тази връзка се посочва, че липсва цялостно проучване за имуществото на длъжника, съответно оспореният акт е постановен в противоречие с целта на закона. В допълнение счита, че са нарушени императивни правни норми на съюзното право. По изложените съображения се моли обжалваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез юрк. С., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - директор на ТД на НАП - С., чрез юрк. Й., моли за отхвърляне на

жалбата и потвърждаване на решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение претендирано от процесуалния представител на жалбоподателя. Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, III-то отделение, 36 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че Териториална дирекция Митница С. има качеството на взыскател по изп. дело №160004445/2016 г. по описа на ТД на НАП – С., с длъжник „НАВАРО-Х“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], образувано за събиране на задължения, произтичащи от Декларации образец 6, Декларации по ЗКПО, Декларации по ЗДДС, Наказателни постановления на Агенция Митница и Решения № РЗМ-5800-254/32-337845/02.12.2016 г. и № РЗМ-5800-29/32-15719/16.01.2018 г. на Агенция Митница. Във връзка с образуваното изпълнително дело е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № С 160022-149-0001167/25.04.2016 г., като задълженията към 25.04.2016 г. са били в общ размер 141 231,61 лв.

След извършени действия в производството по събиране на публичното задължение по горесцитираното изпълнително дело, главен публичен изпълнител в Отдел "Събиране" при ТД на НАП – С. - П. С. издава, на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 225, ал. 1, т. 1 от ДОПК, Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0296603/12.09.2023 г. по изп. дело №[ЕИК]/2016 г. относно публични вземания в общ размер от 3114689,24 лв., в това число главница 1336943,98 лв., лихва 1126701,89 лв., нелихвоносна главница 651043,37 лв.

За да постанови горепосоченото разпореждане публичният изпълнител е извършил пълно проучване на имущественото състояние на дружеството.

При проверка в наличните информационни системи на НАП, е установил, че дружеството – длъжник няма недвижимо имущество и амортизируеми дълготрайни материални активи. Не са установени данни за налични вземания от трети лица. Извършена е справка в ПП УИС и е установено, че дружеството няма вземания от пощенски оператори. Извършени са справки от БНБ за банкови и платежни сметки и банкови сейфове по отношение на длъжника по реда на чл. 56а от ЗКИ /л. 43, 44/. Наложени са запори на банковите сметки в ТБ "Търговска Банка Д" АД и ТБ ПИБ АД. Изпратени са разпореждания за изпълнение до банките, в които дружеството е клиент. Липсват постъпления. Няма новооткрити банкови сметки към 23.08.2023 г. Извършена е справка в базата данни на ИКАР, въз основа на която е установено, че длъжникът не притежава недвижими имоти и вписани вещни права върху тях. Няма данни за притежавани плавателни съдове. Няма данни за предоставени заеми от задълженото лице, съгласно проверка в ПП на НАП "Регистър заеми". Няма данни за притежавани от длъжника дялове и акции в други дружества, съгласно справка в Търговския регистър за притежавани от длъжника дялове и акции в други дружества. Няма записи за притежавани, наети или държани на друго основание въздухоплавателни средства, съгласно справка в Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация". Няма данни за притежавана земеделска и горска техника, както и земеделски земи, съгласно писмо от ОД Земеделие-С.-град. Няма

данни за активни данъчни партии за недвижими имоти на територията на Столична община. Няма извършени вписвания на обстоятелствата по чл. 26 от Закона за особените залози по партидата на дружеството в Централен регистър на особените залози, видно от извършена проверка в регистъра на ЦРОЗ. Задълженото лице не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар АД. Не е осъществен контакт с представляващ дружеството. Издадените документи са връчени по чл. 32 от ДОПК.

Дружеството е включено в списъка за оповестяване в Интернет съгласно чл. 182, ал. 3, т. 2 от ДОПК на 30.06.2017 г. Изготвено е Уведомление № 11-00-1798/19.10.2018 г. до Софийска районна прокуратура.

Изпратена е служебна бележка до отдел "Ревизии", за предприемане на действия за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК с изх. № 676-14/25.10.2017 г. Дългът е натрупан след 25.05.2015 г. В. Д. А. с ЕГН [ЕГН] е управител от регистрацията на дружеството в ТР до 12.01.2016 г. Лицето е починало на 15.11.2021 г., не притежава секвестрируемо недвижимо имущество и МПС. Управител на дружеството от 12.01.2016 г. е Ц. Д. К. с ЕГН [ЕГН]. Лицето е починало на 24.03.2023 г., не притежава секвестрируемо недвижимо имущество и МПС. Включени в съвет на директорите с дата на изтичане на мандата 31.12.2020 г. са М. П. Л. с ЕГН [ЕГН] и П. В. М. с ЕГН [ЕГН]. Същите не притежават недвижимо имущество и МПС. Към момента съгласно справка в ТР за ликвидатор е назначен В. Х. В.. От 06.06.2022 г. дружеството е с прекратена търговска дейност. Дружеството е с прекратена регистрацията по ЗДДС на 24.11.2016 г.

Изготвена е справка за проученото имуществено състояние и категоризация на задълженото лице с изх. № С230022-134-0006218/23.08.2023 г., която е приложена по изпълнителното дело.

Прието е, че не са налице предпоставки за завеждане на иск по чл. 216 от ДОПК, тъй като липсват активи, собственост на длъжника, към които да се насочи принудителното изпълнение.

Въз основа на горните констатации публичният изпълнител е обосновал извод, че дългът е несъбираем, като са изчерпани всички изпълнителни способности.

Горепосоченото разпореждане е оспорено от ТД Митница С. към Агенция "Митници" пред директора на ТД на НАП – С., който с Решение № ПИ-310/03.10.2023 г. е оставил без уважение жалбата му против разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0296603/12.09.2023 г., издадено от П. С., гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С., относно публично вземане срещу „НАВАРО-Х“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

В решението са изложени мотиви, че публичният изпълнител е предприел множество действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимата пълнота от справки в съответните публични регистри относно осъществявана икономическа дейност, притежавани доходи, движимо и недвижимо имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Приел е за неоснователни и неотнормирани твърденията на жалбоподателя, че не става ясно какви са задълженията, които са прекратени, без същите да са конкретизирани и разделени, мито, ДДС и лихви за забава. Твърдението за приоритетността на преписката/задълженията съгласно Инструкция за взаимодействие и обмен на

информация между Агенция „Митници“ и НАП също е прието за неотнормимо, понеже се касае за прекратяване на изпълнително дело поради несъбираемост на вземанията не само на АМ, а и на НАП, като няма доказателства за бездействие на публичен изпълнител а напротив, извършено е цялостно проучване на имуществото на задълженото лице и то многократно. Въз основа на извършените от публичния изпълнител справки решаващият административният орган е стигнал до извода, че е налице невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания и дългът е несъбираем.

По делото е приета административната преписка без оспорване от страните.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – София – град, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок и от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При извършената служебна проверка съдът констатира, че административното производство по постановяване на оспореното решение, е осъществено по реда на чл. 267 от ДОПК от материално компетентен орган, и е завършило с издаването на оспорения в настоящото производство акт, който е постановен в изискваната от закона форма. Не се констатира нарушение на процесуалните правила. В случая съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства потвърждава фактическите констатации на органите по приходите, като направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон. В пълнота е спазена целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния.

Неоснователни са възраженията в жалбата относно наличието на противоречие между словесната и отразената правна квалификация, обективизирана в разпореждането. Съдът споделя тезата на ответника, че от фактическите и правните основания, посочени в разпореждането, категорично може да се изведе извод, че производството по принудителното изпълнение е прекратено на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК – поради несъбираемост на вземането и след като са изчерпани всички изпълнителни способности. От аргументите изложени в жалбата срещу разпореждането, както и изложените такива пред съда, е видно, че жалбоподателят е наясно с мотивите на публичния изпълнител за прекратяване на производството по принудителното изпълнение, поради което съдът намира, че не е нарушено правото му на защита. Касае се за техническа грешка, която обаче не може да обоснове извод за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него разпореждане.

Спорът в случая касае правилното приложение на материалния закон, съответно налице ли са предпоставките по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК за прекратяване на производството по принудително изпълнение на публични вземания спрямо длъжника.

Видно от разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК е, че производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. В случая от доказателствата по приложената административна преписка, се установява, че публичният изпълнител е предприел съответните действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимата пълна проверка в съответните публични регистри относно осъществявана икономическа дейност, притежавани доходи, движимо и недвижимо

имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Въз основа на извършените проверки е установено, че дружеството-длъжник не притежава движимо и недвижимо имущество, върху което може да бъде насочено принудително изпълнение. Очевидно е при това положение, че в случая е налице обективна невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК спрямо длъжника.

Оплакванията на жалбоподателя в обратния смисъл, а именно, че публичният изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземането за несъбираемо, са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото.

В случая публичният изпълнител е извършил законосъобразна преценка относно несъбираемостта на вземането, като се е позовал на липса на наличности по банкови сметки, липса на движимо и недвижимо имущество и каквито и да било активи. Следва да бъде отбелязано, че обективният критерий при категоризирането на вземанията като несъбираеми не е свързан с обстоятелството дали дружеството длъжник е или не е заличено от Търговския регистър, а този, че същото не извършва никаква дейност, от която да се генерират приходи, съответно да могат да бъдат придобити активи и имущество, от които да се удовлетвори взискателя по изпълнителното дело.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, публичният изпълнител е прекратил производството по принудително изпълнение, след като е предприел действия по прилагане на всички изпълнителни способности, предвидени в ДОПК. В разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от ДОПК, изрично са посочени изпълнителните способности, които се прилагат за целите на принудителното изпълнение по реда на ДОПК, а именно: изпълнение върху вземания и парични средства в банките и други доставчици на платежни услуги, изпълнение върху парични средства и вземания на длъжника, изпълнение върху движими и недвижими вещи и ценни книжа. В хода на публичното производство, видно от доказателствата по делото, е извършено щателно документално проучване за притежавано имущество, доходи и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Правилно и законосъобразно, след като е извършил проверка относно наличието на доходи, имущество и активи на длъжника, към които да бъде насочено принудителното изпълнение, е установено, че такива липсват.

Съдът намира за неоснователно и твърдението, изложено в жалбата, че с оспореното решение се нарушават императивни норми на законодателството на ЕС. Нито в разпореждането на публичния изпълнител, нито в решението на директора на ТД на НАП се спори по отношение характера на публичните задължения, а именно такива за мито и ДДС. Нещо повече, в издадените разпорежданията за присъединяване е видно, че установеното мито и ДДС по изпълнителните титули са отразени по изпълнителното дело на „НАВАРО-Х“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] на отделни редове, с посочена съответна лихва към съответната дата.

Неоснователно се явява и твърдението на жалбоподателя, че изисканата информация за банкови сметки е от банки, а не по платежни сметки на длъжника. В обжалваното решение изрично е посочено, че от извършена справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице в регистъра на банковите сметки и

сейфове към БНБ (към 15.08.2023 г.) се установява, че длъжникът „НАВАРО-Х“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] притежава само една открита банкова сметка в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“.

В случая жалбоподателят не ангажира доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от органите по приходите изводи, като от страна на взискателя не се сочи, нито се установява от данните по делото да са налице доходи или имущество на длъжника, върху които да е възможно да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания.

В допълнение, не е налице и твърдяното противоречие на оспорения акт с целта на закона, доколкото прекратяването на изпълнителното производство по принудително събиране на публичното вземане не води до погасяване на самото вземане, а единствено преустановява към този момент прилагането на предвидените в чл. 215, ал. 1 от ДОПК способности за принудително изпълнение. В случай, че задълженото лице придобие впоследствие движими вещи или недвижими имоти, публичният взискател е компетентен отново да предяви на публичния изпълнител за събиране съответното публично вземане. Публичният взискател може и сам да извърши справка за налично имущество, както и да поиска налагането на обезпечителни мерки съобразно чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК. Не е видно и, че преписката не е обработвана приоритетно.

Като е изложил съображения в този смисъл, директорът на ТД на НАП – С. е постановил решението си в съответствие със закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществената юрисконсултска защита, които съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на сума в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на ТД Митница С. срещу Решение № ПИ-310/03.10.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0296603/12.09.2023 г., издадено от П. С., гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С., относно публично вземане срещу „НАВАРО-Х“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 100 (сто) лева, представляващи разноски по осъществената юрисконсултска защита.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ:

